

Innováció és informatika

Ebben az összeállításban a szerzők folytatják s tematikailag bővítik azt a bibliográfiai feldolgozást, amelyet 1983-ban kezdtek el az innováció kérdéseiről. (Ennek bővebb ismertetését lásd a *Könyvtári Figyelő* 1985. évi 3. számában.) A múlt év első felében elkészített kötet az innovatív vezetési stílus és az informatika, illetve az információs rendszerek összefüggéseiről, műszaki-gazdasági-társadalmi szempontjairól szóló szakirodalmat tárja fel. Erről a kérdéskörrel a kötet elején *Erdősi Gyula* (a BME ipargazdaságtan tanszékének adjunktusa) irt magvas bevezető tanulmányt. A lektorálást *Ladó László* (a hazai vezetés- és szervezéstudomány egyik kiváló képviselője) végezte. A 685 tételt tartalmazó bibliográfia anyagát *Rohla Mártonné* gyűjtötte és szerkesztette.

A szakirodalom feltárása, elrendezése műfajok szerint történt. Fontos újítás (mondhatnánk: innováció) az előző kötethez képest, hogy tárgymutató is segíti a (szűkebb témakörök szerinti) tájékozódást. Kivánatos lett volna azonban egyes s éppen a legfontosabb tárgyszavak (fogalmak) további bontása, mert ezeknél csüggesztően sok tétel szerepel egy-egy tárgyszó alatt, ami túlságosan fáradságossá teszi a keresést.

Az 1980 és 1985 között, főként az utolsó három évben megjelent szakirodalom válogatott anyagát a következő műfaji csoportokra osztva közlik: 1. Enciklopédiák, lexikonok, kézikönyvek. 2. Könyvek. 3. Kongresszusok, konferenciák, kiállítások közleményei. 4. Kandidátusi és doktori értekezések. 5. Folyóiratcikkek. 6. Bibliográfiák. Ezúttal nem szerepelnek a kutatási jelentések. Lehet, hogy a jelzett időszakból nincs ilyen típusú, használható irodalom?

A felsorolt műfajokon belül a tételek nyelvek szerint követik egymást (magyar, angol, orosz, francia, egyéb). Az idegen nyelvű mű-

vek címét magyar nyelven is közli a bibliográfia, a tényleges tartalomra utaló címfordítással; a jelentősebb tételek annotálva is vannak, ezek az ismertetések helyenként kissé túlírtak.

Nagyon hasznos, s az érintett könyvtárak, információs intézmények közötti érintkezést is megkönnyíti a bibliográfia kiegészítő apparátusa: a már említett tárgymutató, a felhasznált folyóiratok s leőhelyeik jegyzéke; a tájékoztató az innováció és informatika hazai és külföldi szakirodalmát gyűjtő könyvtárakról; a kivonat az ETO táblázataiból az innováció és informatika tárgykörének kereséséhez. Ez az összeállítás, az 1983. évvel összevetve, csak néhány helyen bővült, módosult, pedig az informatikával, számítástechnikával kapcsolatosan még kiegészíthető lett volna.

A bibliográfia témája a lehető legidősebb; együtt tárgyalja azt a két problémakört, amelynek megoldása jelenleg legsürgetőbb feladataink közé tartozik: a megújulásra irányuló tudományos és műszaki, gazdasági és társadalmi törekvést, valamint ennek nélkülözhetetlen eszközét, az informatikát, a számítógépes információs-kommunikációs rendszertervezést. Ezeknek a problémaköröknek szakirodalmát a bibliográfia – a maga szabta korlátok között – megfontoltan válogatva, jól használhatóan tárja fel.

*

S ha valamennyire is igaz *Francis Crick*nek a bibliográfia mottójául választott mondása, hogy: „a tudomány lényege a kommunikáció”, akkor bizonyára a szerzők „közlése” is meg fogja tenni megtermékenyítő hatását. (*Erdősi Gyula-Rohla Mártonné: Innovatív vezetés és informatika. 1986. BME soksz. 213 l. |BMEKK Tudományos műszaki bibliográfiák 22./*)

Győre Pál